

Lekce 6

Indikativ imperfekta a aoristu aktiva^a

au-, eu-, např. *auščuvu rozmnoužuji*, impf. *nūčavov*; *eúpíokw nacházím*, impf. *nūpíokov*. Dvojhláška však může augment i pohlcovat (proto je možný i tvar eúpíokov).

^a K tvarům imperfekta a aoristu aktiva viz NNV 262. K augmentu viz NNV 247–9, sm. 428–38.

K různým podtypům aoristu viz NNV 274–6 (slovesa ražená), NNV 287 (slovesa plyná/nosová), NNV 279–80 (aorist II.).

- b) Počáteční kmenová dvojhláška *ci-* a počáteční kmenové *q-* dávají s augmentem *η-*, např. *čččo zpívám*, v imperfektu *ῆδou*. Počáteční kmenové *oi-* se dlouží na *ῷ-*, např. *oiktepcō lituji*, impf. *ἔκτεπο*.
- c) Počáteční kmenové *o-* se dlouží na *ο-*, např. *oipyččo rozčiliuji*, impf. *ἔργιζον*, *ἴκετευον*; *ἔβπίζω jednán̄ zpupn̄*, impf. *ἔβπίζον*.
- d) Počáteční kmenové *I-* a *u-* se dlouží na *ī-* a *ū-*. Např. *īketeúo snažnē prosím*, impf. *ἴκέτευον*; *ἔβπίζω jednán̄ zpupn̄*, impf. *ἔβπίζον*.
- e) Některá slovesa mají výjimečně v augmentu *ει-*, např. *εχω mám*, impf. *εῖχον*.
- f) Je-li počáteční kmenová samohláska dlouhá již v prezantu (tj. *η-*, *ī-*, *ū-*, *ῳ-*), pak augment pohlcuje, např. *ηκω přicházím*, *јsem tu*, impf. *ήκον*.

Tato pravidla pro augment ve tvarech imperfekta platí rovněž pro indikativ aorista a plusquamperfekta (k němu viz lekci 24).

Imperfektum

2. Imperfektum vyjadřuje nedokonavý děj v minulosti. Tvary imperfekta se tvoří od téhož kmene, který má sloveso v prezantu. Tento společný kmen nazýváme **prezentní** (*πατθεύ-*). Ve tvarech imperfekta se prezenti kmen rozrůstá o dva prvky: 1) osobní příponu za kmenem a 2) augment. Ten má základní podobu samohlásky *é-* připojené před prezenti kmenem. Indikativ imperfekta má tyto tvary:

	SG.	PL.
1. OS.	é-πατθεύ-ο-ν vychovával jsem	é-πατθεύ-ο-μεν vychovávali jsme
2. OS.	é-πατθεύ-ε-ς vychovával jsi	é-πατθεύ-ε-τε vychovávali jste
3. OS.	é-πατθεύ-ε(ν) vychovával	é-πατθεύ-ο-ν vychovávali

Tvar první osoby singuláru a třetí osoby plurálu je shodný. Ve všech tvarech imperfekta je jasně patrná thematická samohláska *-e-/ -o-*, sitující na rozhraní kmene a osobní přípony (srov. lekci 5.4). Présens a imperfektum sdílejí jeden tvar **infinitivu**: *πατθεύειν*.

3. **Augment** v podobě *é-* mají slovesa, jejichž kmen začíná na souhlášku. Pokud však kmen slovesa začíná na samohlásku, projevuje se augment ježím dloužením:

a) Počáteční samohlásky *é-*, *ā-* se dlouží na *ī-*. Např. *ῆρχω začínām*, *vládnū*, v imperfektu *ῆρχον* (koncovky zůstávají stejné, tj. *ῆρχες*, *ῆρχε(ν)*, *ῆρχοντες*, *ῆρχετε*, *ῆρχον*); *έλαυνω ženu*, *pochoduj*, impf. *ῆλαυνον*. Tak i u dvojhášek

4. Aorist vyjadřuje **dokonavý děj**. Stejně jako u imperfekta, také v indikativu **aoristu** vystupuje před kmenelem augment (jiné způsoby než indikativ jsou vždy bez augmentu). Indikativ aoristu aktiva se tvoří pomocí augmentu a přípon připojených k aoristnímu kmenezi zakončenému v indikativu na *-σ* (3. os. sg. má zakončení *-σε*):

INDIKATIV	1. OS.	2. OS.	3. OS.	PL.
	é-πατθεύ-σ-ά vychoval jsem	é-πατθεύ-σ-ά-τε vychovali jste	é-πατθεύ-σ-ά-ν vychovali	
IMPERATIV	1. OS.	2. OS.	3. OS.	
INFINITIV: πατθεύσαι[†] vychovat				

5. V aoristu sloves, jejichž prezenti kmen končí (nebo původně končil) na souhlášku **raženou** (tj. u sloves s prezenti kmenem na *-κ*, *-γ*, *-χ*, *-ττ*; *-π*, *-β*, *-φ*, *-πτ*; *-τ*, *-δ*, *-θ*, *-ζ*), dochází při styku s aoristním příznamem *-ο* k týmž změnám jako ve futuru (srov. lekci 5.7). Např. *πρέττω činn*, aor. *ἔπραξα*; *γράψω píši*, aor. *ἔγραψα*; *βλάπτω škodím*, aor. *ἔβλαψα*; *πείθω přemlouvám*, aor. *ἔπεισα*; *όρίζω vymezuj*, aor. *ἔρισα*.

^a K tvarům imperfekta a aoristu aktiva viz NNV 262. K augmentu viz NNV 247–9, sm. 428–38. K různým podtypům aoristu viz NNV 274–6 (slovesa ražená), NNV 287 (slovesa plyná/nosová), NNV 279–80 (aorist II.).

[†] V poklasické řečtině je ve 3. os. pl. imperativu aoristu běžná koncovka *-στασαν*.